

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: VIII.

14. apríl 2024

číslo: 16

365 dní s pátrom Piom

20. jún: Áno, otče, som pozbavený všetkého, nemám v sebe ani len zárodok čnosti, takže sa mi zdá, že sa nachádzam v stave smrtiacej vlačnosti, pre ktorú ma Boh zaháňa čoraz ďalej od svojho srdca. Zdá sa mi, že moja skaza je neodvratná, lebo nenachádzam spôsob, ako jej uniknúť. Beda mi! Stratil som cestu a spolu s ňou každý prostriedok, oporu, usmernenie; ak sa mi aj podarí prebudiť svoju pohasnutú pamäť, zahalí ju tajomná hmla, takže sa cítim ešte zmätenejší než predtým, ešte neschopnejší znovu povstať a tajomná temnota ešte väčšmi zhustne.

Môj Bože, prečo burcuješ a gniaviš, prečo zas a znova udieraš a desíš túto zarmútenú dušu, ktorá je už beztak celkom znivočená, a ktorej skaza bola podnietená, zapríčinená, nariadená skrze tvoj príkaz a dopustenie?

(List z 19. júna 1918 adresovaný P. Benedettovi da San Marco in Lamis - Korešpondencia, zv. I, s. 1033)

21. jún: Ach, otče môj, vy, ktorý ho poznáte, nekarhajte ma, prosím, za moju zmätenosť, úzkosť a poblúdenia pri hľadaní jeho tváre. Nekarhajte túto dušu, ktorá sa nedokáže odovzdať do jeho rúk, ktorá túži len po jednom - pokorne, bez akéhokoľvek odporu a námietok spočinúť v Božej vôli, nekarhajte ma, prosím, a povedzte mi, kde je môj Boh. Kde ho môžem nájsť? Čo mám robiť, kde ho mám začať hľadať? Povedzte mi, nájdem ho? Povedzte mi, kde mám dať spočinúť svojmu na smrť chorému srdcu, ktoré sa ustavične nachádza na ceste namáhavého a bolestného hľadania?

Nedokážem povedať nič iné, len: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Moja duša, spravodlivo stíhaná Božou spravodlivosťou, uviazla v príkrom protirečení, bez akejkolvek pomoci a povšimnutia zo strany ostatných, medzi mihotajúcimi sa bleskami, ktoré ešte znásobujú bolesť môjho martýria. Otče môj, zdá sa mi, že zomieram, sužuje ma pálcivý smäd, chradnem od hladu, no zároveň s tým pozorujem, že môj hlad sa pomaly premieňa na túžbu plniť Božiu vôľu presne takým spôsobom, ako si to želá Pán.

(List z 19. júna 1918 adresovaný P. Benedettovi da San Marco in Lamis - Korešpondencia, zv. I, s. 1033)

Pondelok, 15. apríl 2024

Svätí apoštoli Aristarch, Pudent a Trofim

16:30 Sv. lit. (Kručov, sl.): † Michal, Michal, Michal, Anna; *Mol. Paraskeva*

18:00 Svätá liturgia (Lomné, sl.): * Dávidko

Menl. časti: sl. s. 200 ap. zač. 17 evanj. Jn zač. 13

Utorok, 16. apríl 2024

Sväté mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia

16:00 Stretnutie prvoprijímajúcich detí (Kručov)

16:30 Svätá liturgia (Kručov, sl.):

† Dominika, Jozef, Anna, Štefan, Mária, Ján, Mária

18:00 Svätá liturgia (Lomné, sl.): † Andrej, Mária, Michal, Terézia
a ostatní zosnulí z rodiny Dovičákovej; *Akatist vzkriesenia (1. a 2. ikos)*

Menl. časti: sl. s. 200 ap. zač. 18 evanj. Jn zač. 20

Streda, 17. apríl 2024

Naši prepodobní otcovia Simeon z Perzie a Akakios

16:30 Sv. lit. (Kručov, sl.): † Ján, Júlia, Ján, Mária; *Akatist vzkries. (1,2)*

18:00 Svätá liturgia (Lomné, sl.): * Lenka (Piskoriková, nar.); *Moleb. Gajdič*

Menl. časti: sl. s. 200 ap. zač. 19 evanj. Jn zač. 21

Štvrtok, 18. apríl 2024

Prepodobný otec Ján, učeník svätého Gregora Dekapolitu

16:30 Svätá liturgia (Bžany, sl.): † Michal, Mária (Blanároví)

18:00 Svätá liturgia (Lomné, sl.): † Marta s panachýdou

Menl. časti: sl. s. 200 ap. zač. 20 evanj. Jn zač. 22

Piatok, 19. apríl 2024

Prepodobný otec Ján zo Starej Lavry

16:30 Svätá liturgia (Bžany, sl.): * Ruslan (za uzdravenie); *Pobož. sv. Jozef*

18:00 Sv. lit. (Lomné, sl.): * Ľudmila s rod., Peter s rod.; *Pobož. sv. Jozef*

Menl. časti: sl. s. 200 ap. zač. 21 evanj. Jn zač. 23

Sobota, 20. apríl 2024

Prepodobný otec Teodor Trichinas

12:30 Sobáš (Lomné)

Nedeľa, 21. apríl 2024

4. nedeľa po Pasche – o porazenom. Svätý hieromučeník Január a spoločníci. Svätý mučeník Teodor z Pergy. Hlas 3.

08:00 Svätá liturgia (Bžany, stsl.): * za všetkých veriacich

09:30 Svätá liturgia (Lomné, stsl.): * Tomáš, Michala (novomanželia)

11:00 Svätá liturgia (Kručov, stsl.): * Pavel s rodinou

Menl. časti: stsl. s. 218

ap. zač. 21 evanj. Jn zač. 23

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

A starcovi povedal: „Dobrých bratov si našiel aj ty, abba!“ Starec odvetil: „Áno, sú dobrí, ale ich nádvorie nemá bránu: Kto chce, ten prichádza do stajne a odväzuje osla!“ To povedal preto, že bratia rozprávali o všetkom, čo im len prichádzalo na um.

2. Abba Daniel rozprával o starcovi Arséniovi, že nespal celú noc, a keď ho ráno podľa zákonov prirodzenosti zdolal spánok, abba mu povedal: „Odíd', zlý nevoľník!“ Trocha si pospal posediačky a hneď potom vstal.

3. Abba Arsénius vrazil, že ak je mních považovaný za askétu, stačí mu spať jednu hodinu.

4. Hovoril o ňom abba Daniel: „Toľko rokov žil s nami a my sme mu dávali jednu malú mieru pšenice na rok. Keď sme k nemu prichádzali, dával z nej aj nám a my sme jedli.“

5. Ešte o ňom hovoril, že vodu, v ktorej máčal prútie, nemenil častejšie ako raz v roku, ale len do nej dolieval troška sviežej. Z prútia plietol koše a šil do šiestej hodiny. Starci sa ho pýtali: „Prečo nevymieňaš vodu s prúťím? Ved' smrdí.“ Odvetil im: „Za masti a voňavky, z ktorých som sa tešil vo svete, musím teraz znášať tento smrad.“

6. Ešte hovoril: „Keď abba Arsénius počul, že dozreli všetky plody, vrazil: „Prineste aj mne! A len jediný raz ich ochutnal, z každého zjedol po troške a ďakoval za to Bohu.“

7. O Agatónovi sa hovorilo, že počas troch rokov si do úst kladol kameň, kým sa nenaučil mlčať.

8. Raz šiel abba Agatón so svojimi žiakmi. Jeden z nich našiel na ceste nevelký zelený struk šošovice. Povedal starcovi: „Otče, dovoľíš mi vziať ho?“ Starec sa začudovane obrátil k žiakovi a vraví: „Azda si ho tu položil ty?“ „Nie,“ odvetil žiak. „Ak si ho tu nepoložil, prečo si ho potom chceš vziať?“ poznamenal starec.

9. Istý starec prišiel k abbovi Achilovi a videl, ako vyplúva krv z úst. Starec sa ho spýtal: „To je čo, otče?“ Achila odvetil: „To je slovo brata, ktorý ma znevažoval; snažil som sa neodhaliť ho a prosil som, aby som zaňho zaplatil ja – a tak sa jeho slovo stalo krvou v mojich ústach. Vyplúvol som ho, upokojil sa a zabudol na zneváženie.“

10. Abba Achila vstúpil do kémie abbu Izaiáša v skíte a našiel ho, ako je. Kládol do mištičky soľ a rozrábal ju vodou. Keď zbadal starca, mištičku schoval. Starec si to všimol a vraví mu: „Povedz mi, čo si jedol?“ „Odpusť mi, abba,“ odvetil Izaiáš. „Sekal som prútie a pocítil som horúčosť. Vložil som do úst krajec chleba so soľou, ale moje hrdlo bolo vyschnuté od horúčavy a chlieb nemohol zísť dole. Preto som musel k soli vyliat' trocha vody, aby som tak mohol zjesť chlieb. Odpusť mi teda!“ Vtedy mu starec povedal: „Choďte a pozrite sa, ako je Izaiáš polievku v skíte. Ak chceš jesť polievku, choď do Egypta.“

OZNAMY

- V pondelok (Kručov) po svätej liturgii sa pomodlíme **Moleben k prepodobnej Paraskeve**.
- V utorok (Lomné) a v stredu (Kručov) po svätej liturgii sa pomodlíme **1.a 2. ikos Akatistu vzkriesenia**.
- V utorok (Kručov) o 16:00 hod. tu v chráme bude **stretnutie prvoprijímajúcich detí**.
- V stredu (Lomné), nakoľko je 17. v mesiaci sa po svätej liturgii pomodlíme **Moleben k blahoslavenému Pavlovi Petrovi Gojdičovi**.
- V piatok (Bžany a Lomné) sa po svätej liturgii pomodlíme **Krátku pobožnosť k svätému Jozefovi**.
- Budúcu nedeľu po svätých liturgiách bude **zbierka na seminár**. Účelom zbierky je finančne zabezpečiť riadny chod kňazského seminára. Cieľom zbierky je vykryť deficit, ktorý vzniká iba čiastočným pokrytím nákladov na prevádzku kňazského seminára z dotácie od štátu a platieb seminaristov. Treba zdôrazniť, že z tejto zbierky sa nepodporujú bohoslovci ako súkromné osoby, ale kňazský seminár ako inštitúcia. Vopred Pán Boh zaplať.
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Barnová a rodina Jancurová. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplať a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.
- Svätá cirkev oznamuje, že sviatosť manželstva chcú prijať: **Tomáš Hoclár**, rímskokatolík, narodený v Bardejove a bývajúcí v Bardejove a **Michala Capová**, rímskokatolíčka, narodená vo Svidníku a bývajúca v Bardejovej. Dnes sa ohlasujú po **tretíkrát**. Kto by vedel o nejakej zákonnej prekážke, pre ktorú by menovaní nemohli prijať sviatosť manželstva, je to povinný ohlásiť na farskom úrade. Sobáš bude budúcu sobotu tu v chráme o 12:30 hod.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681

o. Peter Olšavský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** <http://www.lomne.sk/cirkev>

Štefan Patrik Kováč – Život v Božom požehnaní

Z oka sa mi šírila bolesť. Mal som ruky na očiach a nevedel som, či som roxor nedostal do oka. Báľ som sa dať ruky preč a otvoriť oči. Temno. Videl som tmu. Napokon som to urobil. Vykrikol som. Ale od radosti: „Vidím! Aleluja! Mám oko! Ja vidím! Chvála ti, Ježiš!!!“

Manželka Evka mi skúma oko - koniec železného prútu o priemere 16 milimetrov udrel so všetkou silou azda pol centimetra od ľavého oka! „Chvála ti, Ježiš, že si mi zachránil oko! Čo by som si teraz počal s vypichnutým okom? Štyri deti a slepý otec. Dom rozostavaný. Som ti vďačný, že si sa o mňa postaral, nezabudol si na mňa v čase núdze a potreby, na mňa, svojho služobníka. Si živý Boh, ktorý koná.“

Okolo ľavého oka sa mi potom postupne rozlievala modrina, skutočný monokel. Nikdy som taký predtým nevidel ako teraz v zrkadle. Sám seba som sa naľakal. Taký vzniká, keď sa chlapi bijú pästami. Celý mesiac potom každý, kto na mňa pozrel, bol zhrozený, čo sa mi stalo, kto ma to prepadol. A pri každej takejto príležitosti som mal možnosť rozprávať o svojom Bohu, ktorý mi zachránil oko.

V chráme niekedy rozdávam Živý pokrm hladným po Kristovi. A mal som vtedy aj zážitok s niekoľkými staršími ženami, ktoré v pokore so sklonenou hlavou pristupovali ku mne, stojacemu pred obetným stolom s kalichom Hostií, so sklopeným zrakom. Tesne predou mnou zdvihli hlavu, pozreli do tváre... a len tak odskočili v šoku z toho, čo videli okolo môjho oka. A prichádzali ďalšie a ďalšie s rovnakými reakciami. Ja som za každou chválil môjho Priateľa, že mi uchránil zrak! Neskôr som si uvedomil, ako je dobré, že Ježiš nás vyzýva odovzdávať mu každú prácu a vôbec činnosť, modliť sa pred prácou. Potom už totiž nemusíš mať čas ani na „strelnú modlitbu“. Na nič. Ale Jeden má stále čas ti pomôcť. Keď už hovoríme o stavbe, zase inokedy som finišoval s takzvanými fajermúrmí. To sú zakončenia múrov pod konštrukciou strechy, keď tá už sedí na dome. Stál som hore na najvyššom bode nad terasou, už unavený, pozrel sa dole a akosi sa mi zakrútila hlava. Stratil som balans.

Takpovediac som stál na jednej nohe a vedel som, že mám len dve možnosti: buď padnem dole na betón terasy alebo sa prevážim na „dobrú“ stranu. Sedemmetrový pád. Chytiť som sa nemal čoho. Podvedome som aj po niečom šmátral, ale... bolo to zbytočné. Nič také tam nebolo. Vtedy mi dal Boh čas na azda trojsekundovú modlitbu: „Pane, zachráň ma od pádu z tejto výšky, prosím.“ A on odpovedal - skutočne ma zachránil. Prevážil ma na „správnu“ stranu. Len ma tak obliat studený pot z predstavy, ako by som dopadol, keby mi Ježiš nepomohol.

Spomenul som si aj na situáciu v Anglicku, kde som pre zlý stav bicykla skoro skončil pod kolesom kamiónu a tam som mal čas iba na kratučkú modlitbu, ktorá sa skladala z dvoch slov: Ježiš! Ježiš! Na viac som čas nemal. A môj nekonečne dobrý Priateľ už vedel, čo má robiť: zachránil mi vtedy život.

Ale Boh chce od nás, aby sme boli v modlitbe neustále, potom môžeme počuť Boží hlas, hlas Ducha v nás. Radu. Čo máme robiť. Príkladom je spôsob, ako mi Boh pomohol zohnať stojky na stavbu. Keď sa totiž robí horná deka na dome - my sme robili betónovú monolitickú - treba veľa stojok na podporu stropu. Ja ako stavebný laik a neprofesionálny stavbár som si to nejako neuvedomoval, len murár sa ma zrazu jedného dňa pýta: „A kde sú stojky?“ zdvihol obočie. Neodvážil som sa priznať, že neviem, na čo myslí. Čo to môžu byť stojky? Zistil som to neskôr. - Čo teraz? Kde ich vôbec zoženiem? Aká hrúbka? Kam sa mám obrátiť? - húpал som. Nič som nevedel, len ich bolo treba rýchlo, lebo mrazy hrozili, že prídu každú chvíľu a my sme ani nezačali robiť debnenie. Modlil som sa. Bolo čerstvé ráno. November. Obrátil som sa na svojho Pomocníka. Duch Svätý sa mi prihovril za železničnou traťou. Po zavedení detí do školy a škôlky som totiž išiel vybaviť čosi iné do našich stavebnín. Viezol som sa na bicykli. Ako zvyčajne moja myseľ zotrúvala v modlitbe. Tu zrazu počujem: „Odboč z cesty a choď do tohto podniku.“ Prečo tam mám ísť? „Získaš stojky.“ Otočil som hlavu doľava. Bolo tam akési prekladisko dreva-guľatiny, hrubých a veľkých kmeňov stromov.

„Čo tam budem robiť?! Tu stojky určite nepredávajú,“ hovorí mi ľudský rozum. „Prečo ma tam, Pane, posieláš? Stojky sú oveľa menších rozmerov,“ dôvodil som ešte.

Ale už som bol vycvičený v poslúchaní hlasu Ducha Svätého. On vie, čo hovorí a prečo to hovorí. Zahol som tam. A skutočne - aký div. Hoci tam stojky nepredávali, poslúžili mi takou dobrou radou, že ďalej išlo všetko ako po masle. Boh sa o všetko postaral. Robotníci, na ktorých som naďabil v ich „kancelárii“ - stavebnej búde, sa najprv začudovali, čo od nich chcem, ale potom si spomenuli, že tam a tam videli nejaký inzerát. Zavolať som tam. (Ten človek chcel akurát predať stojky, lebo končil hrubú stavbu domu.) Priateľ, s ktorým som sa len prednedávnom bližšie zoznámil, mi požičal traktor s vlečkou - a onedlho boli stojky na našej stavbe!

„Aký zázrak,“ hovorím si, keď som hľadel na ne uložené v našom dvore. Ja, čo som ani nevedel, čo to je, ich mám teraz na stavbe pripravené na použitie! Pre mňa to bol zázrak. Pomoc z neba. Ako to všetko ide s Bohom ľahko! Pomocníkom pre toho, kto mu verí. Všetky zložité veci sa zrazu stanú jednoduché a ľahké. Pre tých, ktorí už prijali Ježiša za svojho Pána: zotrúvajte v modlitbe, zotrúvajte pri ňom, buďme stále v ňom. Modlime sa neustále. V modlitbe môžeme dostať rôzne usmernenia, rady a inšpirácie, ako to bolo aj s tými stojkami.

Keď bude naša myseľ neustále v modlitbe, v ťažkej životnej chvíli nebudeme mať problém rýchlo si spomenúť, kto nám vždy môže pomôcť - ako to bolo v tom nebezpečenstve smrti na bicykli a pri lavírovaní na fajermúre. Tie situácie sa zomleli tak rýchlo, že som nemal čas na dlhé modlitby.

(pokračovanie nabudúce)